

Robek, Edmund

Wstęp

Warszawskie Studia Pastoralne 2, 4-5

2005

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wstęp

Jan Paweł II, w jednej ze swoich katechez: *Dziedziny apostołstwa świeckich: uczestnictwo w misji Kościoła* (16.03.1994 r.), nauczał: *W szerszej i uniwersalnej perspektywie świeccy mogą i powinni czuć się członkami Kościoła katolickiego (...) i działać na rzecz jego rozwoju (...). W (...) ogromnym kręgu osób i grup, środowisk i warstw społecznych jest wielu takich, którzy choć z metryki są chrześcijanami, jednak duchowo stoją z daleka, są agnostykami, pozostają obojętni na wezwania Chrystusa. Ku tym braciom skierowana jest nowa ewangelizacja, w której świeccy powołani są do cennej i nieodzownej współpracy. Synod z 1987 r. stwierdził, że: istnieje pilna potrzeba odtworzenia chrześcijańskiej tkanki społeczności ludzkiej oraz że: w owym zadaniu Kościoła ludzie świeccy, na mocy ich uczestnictwa w prorockim urzędzie Chrystusa, biorą pełny udział. W pierwszej linii tej nowej ewangelizacji jest wiele miejsc dla świeckich. Do spełnienia tego zadania nieodzowne jest odpowiednie przygotowanie w zakresie nauki wiary i metodologii pastoralnej, które również świeccy mogą zdobyć w instytutach nauk religijnych lub na specjalnych kursach, a także poprzez osobiste studium Bożych prawd. Nie dla wszystkich i nie dla każdej formy współpracy konieczny jest ten sam poziom kultury religijnej, a nawet teologicznej: potrzebować jej będą jednak ci, którzy w nowej ewangelizacji mają stawić czoło problemom nauki i kultury ludzkiej w ich odniesieniu do wiary* (nr 4).

Oddając do rąk czytelników drugi numer *Warszawskich Studiów Pastoralnych* mamy nadzieję, że spełniamy postulat, który sformułował Jan Paweł II: udzielać pomocy ludziom Kościoła w zakresie metodologii pastoralnej, aby mogli prowadzić twórczy dialog między nauką i kulturą ludzką a wiarą. Problemy poruszane w artyku-

łach, zamieszczonych w tym numerze, pobudzają do osobistego studium Bożych prawd, ale jednocześnie kierują poszukiwania naukowe w stronę aktualnych problemów rzeczywistości Kościoła i świata.

Ks. Edmund Robek SAC